

הַקְפִּיצָה אֶל הָאוֹר:

הַמִּפְגֵּשׁ הַמִּפְתִּיעַ שֶׁל רַבִּי יוֹחָנָן
וְרִישׁ לְקִישׁ בִּיִּירְדֵן

כַּרְטִיס זֶהוּ הַיִּסְטוֹרִי:

• דֹּר/תְּקוּפָה: דֹּר שְׁנֵי שָׁל הָאֲמוֹרָאִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

• שָׁנִים בְּעֶרְךָ: לִפְנֵי כ־1,750 שָׁנָה.

• מִי הָיוּ רַבּוֹתָיו: רַבִּי חֲנִינָא בַר חֲמָא וְרַבִּי יִנְאִי.

• אֲרוֹעַ הַיִּסְטוֹרִי: מֶרְכֶּז הַתּוֹרָה בְּטַבְרִיא וּכְתִיבַת יְסוּדוֹת הַתְּלֻמוֹד הִירוּשָׁלַּמִּי.

זָכְרוּ! הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׂמַח כִּאֲשֶׁר אָנוּ מַבִּיטִים עַל
חֵבֶר בְּעֵין טוֹבָה, מַגִּלִּים אֶת הַטּוֹב שָׁבוּ, וּמְסִיעִים לוֹ
וּמְסִיעִים לוֹ לְהִתְקַרֵּב אֶל אֹר הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת!

רַבִּי יוֹחָנָן הַקָּדוֹשׁ

רַבִּי יוֹחָנָן הָיָה גָּדוֹל חֲכָמֵי אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל. הוּא הָיָה יָפֵה תֹאֵר מְאֹד,
וּפָנָיו קָרְנוּ בְּאוֹר שְׁמַיִמִי וְחַם
שֶׁנִּבֶּע מִתּוֹךְ תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה.

רְצוֹנוֹ הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר הָיָה לְקָרֵב
כָּל יְהוּדֵי אֶל־הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ
בָּרוּךְ הוּא בְּאַהֲבָה.

שִׁמְעוֹן בֶּן לֵקִישׁ – רֹאשׁ הַשּׁוֹדְדִים

בְּאוֹתָם יָמִים, הִסְתוּבֵב בְּנוֹי הַיַּרְדֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן לֵקִישׁ. הוּא הָיָה אָדָם חָזָק כָּסָלַע וְגִבּוֹר מְאֹד, אֲךֹּ הוּא הִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכַחוֹ לָרָע – וְהָיָה רֹאשׁ חֲבוּרַת שּׁוֹדְדִים מִפְּחִידָה שֶׁהִטִּילָה אֵימָה עַל כָּל הָעוֹבְרִים וְהַשָּׁבִים בַּדְּרָכִים.

הַטְּבִילָה הַשְּׂקָטָה

יום אחד, הלך רבי יוחנן לטבול במי נהר
הירדן הזכים. הוא ירד אל המים הקרירים
כשהוא שקוע לגמרי בהרהורי תורה קדושים,
מנתק מהעולם שמסביב.

הקפיצה המבהילה!

פתאום נשמע קול ספלאש עצום!
שמעון, שעמד על גדת הנהר, זנק
בקפיצת ענק מדהימה מעל המים השצפים!
בקפיצה אחת של גבורה, הוא נחת
ממש מול רבי יוחנן המופתע.

מָה יַעֲשֶׂה רַבִּי יוֹחָנָן כָּעֵת?

הָאֵם יִפָּחַד מֵרֹאשׁ
הַשּׁוֹדְדִים הַמִּפְחִיד וַיִּבָּרַח?

אוֹ שָׂמָא... יֵבִיט עָלָיו בְּעֵין טוֹבָה,
יִרְאֶה אֶת הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ, וַיִּנְצֵל
אֶת הָרֶגַע כְּדִי לְשַׁנּוֹת אֶת חַיָּיו
לְנֶצַח?

כוחך לתורה!

רבי יוחנן הביט בשורים החזקים ובגבורה
של שמעון, ולא נבהל כלל. הוא פנה אליו
באהבה ואמר בקול שקט ובטוח:

כוחך העצום הזה – ראוי
שיהיה מוקדש לתורה
הקדושה!

שמעון, שהיה המום מהאמץ,
ענה לו בלגלוג:

היִוֹפִי השמימי שלך
– ראוי לנשים!

ההצעה ששנתה הכל

אבל רבי יוחנן לא נפגע ולא כעס. הוא רצה בכל
מאדו להציל את נשמתו של השוידד, והציע לו בחם:

"אם תחזור בך מדרךך הרעה
ותבוא ללמד תורה, אשיא לך
את אחותי הקדושה שהיא
יהיא יפה ממני!"

דבריו של הצדיק חדרו כחץ אל נקודת האמת שבלבו של שמעון.
הוא הרגיש שהקדוש ברוך הוא קורא לו לחזור הביתה - והוא קבל עליו את הדבר!

גְּבוּרַת הַנִּשְׁמָה

גְּבוּרַת הַנִּשְׁמָה

לְכֹן, כַּאֲשֶׁר נִסָּה שְׁמַעוֹן לְקַפֵּץ חֲזָרָה אֶל הַגָּדָה כְּדִי לֶאֱסֹף אֶת כָּלִיו וּבְגָדָיו – הוּא
בָּרָגַע שֶׁקִּבֵּל עָלָיו עַל תּוֹרָה, תִּשָּׁשׁ כּוֹחוֹ הַגּוֹפָנִי. הוּא הִבִּין וְ הֶאֱמַתִּית לֹא תִהְיֶה עוֹד
בְּשָׂרִירִים, אֲלָא כָּל כּוֹחוֹ מֵעַתָּה יִהְיֶה כַח רוּחָנִי קְדוֹשׁ שֶׁל עֲמַל הַתּוֹרָה.

משוּדָּד לְתַלְמִיד חָכָם!

הַמְּשִׁיכָה

הַשִּׂיא - בֵּית הַמְדָּרֶשׁ

רַבִּי יוֹחָנָן אָחִז בְּיָדוֹ מִתּוֹךְ הַמַּיִם, הֶעֱלָהוּ, וְהֵחֵל לְלַמְדוֹ תּוֹרָה מִמֶּשׁ מִן הַהִתְחַלָּה.
שָׁמְעוֹן יָשָׁב בְּבֵית הַמְדָּרֶשׁ יָמִים וָלֵילוֹת, לָמַד וְשָׁנָה בְּהִתְמַדָּה עֲנֻקִית, וְהִשְׁתַּנָּה לְגַמְרֵי
– מְשוּדָּד מִפְחִיד הוּא הֶפֶךְ לְחָכָם הַקָּדוֹשׁ וְהַעֲצוּם, רִישׁ לְקִישׁ!

האור שנצח את החושך

השודד הלועג נעלם לנצח,
ובמקומו עמד אחד מגדולי
האמוראים שהאיר את העולם
בתורתו ובקדושתו. העולם כלו
ראה שאהבת התורה, הסבלנות,
והעין הטובה של רבי יוחנן,
יכולות להפוך גם את החושך
הכי קשה ומפחיד לאור עצום
ונפלא.

מה אנחנו לומדים מזה לחיים שלנו?

הסיפור (ME):

רבי יוחנן הבית בראש השודדים
ולא ראה אדם רע, אלא ראה נשמה
קדושה שמחכה שיאמינו בה.
הוא קרב אותו באהבה.

אנחנו (WE):

לפעמים אנחנו פוגשים ילד שנראה
לנו מפחיד, כועס, או שמתנהג
באלימות. הנטייה שלנו היא לכעס
עליו, דועיו, להתרחק ולומר שהוא
ילד "רע", ואנו שוכחים שגם לו
יש נשמה שרק מחכה לחיוך.

אתה! (YOU):

מחר בבקר בהפסקה, אם תראה
ילד שקשה לו, מתנהג בכעס או
צועק – אל תחזיר לו ברע! תביט
בו בעין טובה, תגיד לו מלה טובה
ותשתדל לקרב אותו באהבה. בכך
תהיה ממש כרבי יוחנן הקדוש!